

gaa? Vel veed jeg, at det var fra overordnede Stillinger, men det var til 2 særlige Pladser hvor man lønede forholdsvis høit, at de gif. Jeg tror ikke, at der findes mange af den Slags Stillinger i Landet, saa at jeg ikke tror, at man behøver at frygte for, at Mange skulle gaa, i alt Fald gjør det ikke Noget, om et Par Stykker gaa, og jeg er vis paa, at der findes tilstrækkelig Tilgang til disse Embeder igjen af dygtige Kræfter. — Der var en anden Bemærkning, som den høitærede Finantsminister fremkom med overfor mig og tilbøds ogsaa overfor en af de sidste foregaaende Løbere (Høgsbro). Det var med Hensyn til Dplysningerne. Han sagde nemlig, at det ikke var let for ham paa Forhaand at vide, hvilke Dplysninger der vilde blive forlangte. Deril skal jeg bemærke, at der i de Lønningslove, som den høitærede Minister selv har forelagt, virkelig er en saadan Sammenstilling, og at han skulde have anmodet sine Kolleger om ogsaa at komme med en samlet Fremstilling i deres Forslag, saa kunde der have været god Udset til, at Arbeidet vilde være blevet fremmet hurtigere. Naar den høitærede Finantsminister bemærkede overfor den sidste Løber, at man tidligere har forelagt Hørløven uden Sammenstilling, saa maa jeg bemærke, at det ikke er Tilfældet. Det kan maaske være sket et enkelt Aar, det kan jeg ikke bestemt erindre, men dersom den høitærede Minister vil efterse disse Forslag, vil han finde, at der er en meget nøiagtig Sammenstilling over det Foreslaaede og det Bestaaende, en meget nøiagtig og meget udviklet Specificering deraf. Jeg tror altsaa, at det vil fremgaa af den høitærede Finantsministers egne Forslag, at han i alt Fald anfaa det rigtigt, at vi fik de Dplysninger, som jeg særlig har ønsket, thi i de Forslag, han har forelagt, findes jo disse Dplysninger overfor det Finantsielle, og det er jo navnlig det, jeg her har fremdraget. Videre skal jeg ikke gaa ind paa den høitærede Finantsministers Udtalelse. — Jeg skal endnu til Slutning gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgfreds (S. Sjørgensen). Han sagde, at der var nogen Forskjel mellem ham og mig, idet han altid havde et mildt Die for de Smaa i Samfundet, dem kunde han godt onde Noget, og deri stod han i Modsetning til mig. Ja, det kan nok være, at det ærede Medlem har et mildt Die til de Smaa i Samfundet, men en anden Sag er, om det ærede Medlem kan bevise, at jeg er i Modsetning dertil, thi vel kunde jeg ikke billige det Forslag, han søgte at parallelisere det foreliggende med, nemlig Forslaget om Understøttelse til Kommunerne og de Fattige i Samfundet, men det var et Forslag, om hvilket jeg vil sige, ikke at det var meningsløst, men at det var saa unaturligt, som det vel kunde tænkes. Det var ikke et Forslag, der kunde sammenlignes med det foreliggende; thi i det førstnævnte Forslag var der Tale om Statshjælp til private Men-

nesker eller til Kommuner og Private, men i de foreliggende Forslag handles jo om Statens Embedsmænd. Der er rigtignok en større Forpligtelse overfor disse end overfor dem, der var Tale om i det Forslag, som det ærede Medlem vil parallelisere med det foreliggende. Jeg tror ikke, at det gaar an at udtale her, at man, fordi man har anden Mening om et enkelt Punkt, ikke ogsaa har Die for Samfundet. Jeg skal desuden bemærke, at overfor de Smaa, om hvilke det ærede Medlem begyndte at udtale sig, maa man ikke glemme, at Mange med de smaa Lønninger ere ugifte unge Mennekter, og det kunde dog være et Spørgsmaal om det vil være rigtigt i væsentlig Grad at forhøje deres Lønninger, naar man ikke samtidig forhøjer Lønningerne for Andre i Mellemstillingerne med flere Familier og i en fremrykket Alder. Jeg slutter mig til, hvad der er udtalt af den høitærede Finantsminister, at skulle vi til en almindelig Lønningsforbedring, gaar det ikke an at tage de Smaa alene, men man maa tage de Store med; thi det Mødtsatte vilde forrykke Forholdet. Skulde der kun være et Dyrctidstillæg, saa var det jo en anden Sag, men her er jo Tale om en almindelig Lønningsforbedring.

Berg: Jeg skal ikke opholde Debatten, da jeg jo har udtalt mig om Sagen selv. Jeg skal kun overfor den høitærede Ministers Indvendinger mod mine første Bemærkninger sige, at han maa have misforstaaet mine Udtalelser om den Forbindelse, hvori Finantsloven er sat med nærværende Lovforslag. Jeg skal i den Henseende kun henvise til Tidenden. Jeg skal for mit Vedkommende gjerne tilføje, at det ikke har overrasket mig, at den høitærede Finantsminister har fremsat et Forslag til midlertidige Lønningsforbedringer; thi det har han udtalt tidligere i Samlingen, at han vilde. Derom kunde Ingen være i Tvivl, og forøvrigt skal jeg ogsaa tilføje, at den høitærede Minister har ikke forsøgt at sætte dette Forslag i Forbindelse med Behandlingen af Finantsloven. Jeg har ikke sigtet til den høitærede Minister eller til den høie Regjering med mine Udtalelser. — Der er yttret af en æret Løber (S. Sjørgensen), at det forekom ham, at Regjeringen antyde mange Maaneders fortsat Arbeide ved disse Smaalove, der ere indbragte i den sidste Tid. Jeg tror, at det ærede Medlem har set feil paa denne Sag. Snarere forekommer det mig, at disse Smaalove antyde, at Regjeringen vil gjøre sig særdig, vil afbryde Forhandlingerne eller kunde være tilbøielig til at afbryde Forhandlingerne om de store Spørgsmaal, der foreligge for Rigsdagen til Overveielse, endnu før den kan have nogen sikker Formening om, til hvilket Resultat de ville komme. Skulde der i disse Smaalovforslag være en Antydning i denne Retning, maa jeg finde det urigtigt, uforkert og uforvarligt. Man kan strides om, hvorvidt et Udvalg kan nøies med de og de